

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116220126
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3116220126.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka, a.s., IČO 36 854 140, so sídlom v Bratislave, Michalská č. 18, právne zastúpený Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava proti žalovanému Danielovi D., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi SR, bytom Y. XXX/XX, Q. D. o zaplatenie úrok z úveru s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba o zaplatenie úroku vo výške 118,38 Eur, úroku vo výške 19,50 % ročne zo sumy 884,80 Eur od 01.10.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 118,38 Eur od 01.10.2016 do zaplatenia sa z a m i e t a.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 21,60 %, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom pôvodne domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatenie sumy 959,71 eur, spolu s úrokom vo výške 320,44 eur a úrokom vo výške 19,50% ročne zo sumy 884,80 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.205,24 eur od 01.10.2016 do zaplatenia. Súčasne žiadal i náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že na základe žiadosti žalovaného o vydanie ČSOB Kreditnej karty vystavil dňa 29.10.2009 žalobca Oznámenie o poskytnutí úveru ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. Č. XXXXXXXXXXR, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu (ďalej tiež "OP") a Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty. Predmetnom Zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver do výšky úverového limitu 900,- eur, ktorý žalovaný bol oprávnený čerpať počnúc dňom 29.10.2009. Žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú sumu predstavujúcu zostatok čerpaného úveru, úroky a poplatky najneskôr v 15. deň v mesiaci v ľubovoľnej sume, najmenej však vo výške minimálnej splátky. Minimálna splátka bola dojednaná na 5 % dlžnej sumy minimálne však 15,-eur. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, v dôsledku čoho žalobca určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 20.02.2016 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Nesplatenú istinu úveru má žalobca právo úročiť po termíne splatnosti úrokovou sadzbou 19,50 % ročne popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne.

2. Celková pohľadávka žalobcu ku dňu zosplatenia 20.02.2016 predstavovala sumu 1.104,54 eur, ktorá pozostávala zo sumy istiny 884,80 eur, úroku vo výške 202,06 eur vyčísleného ku dňu 20.02.2016 a úroku z omeškania vo výške 17,68 eur vyčísleného ku dňu 20.02.2016. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Žalobca označil dôkazy a to oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte, Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty,

posledná výzva, oznámenie o zosplatnení úveru, prehľad platobnej disciplíny. Navrhol, aby súd vydal vo veci platobný rozkaz.

3. Tunajší súd návrhu čiastočne vyhovel a vydal vo veci dňa 14.02.2017 platobný rozkaz č.k. XXCsp/XXX/XXXX-XX ktorým uložil žalovaného povinnosť do XX dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 959,71 eur, spolu s úrokom vo výške 202,06 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.086,86 eur od 01.10.2016 do zaplataenia s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté v samostatnom konaní. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.05.2017.

4. Predmetom konania následne zostal len uplatnený nárok na zaplataenie úrokov vo výške 118,38 eur, úrok vo výške 19,50% ročne zo sumy 884,80 eur od 01.10.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 118,38 eur od 01.10.2016 do zaplataenia.

5. Súd vo veci samej nariadil pojednávanie na deň 28.03.2019. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil s tým, že súhlasí, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu(§ 180 Civilného sporového poriadku).

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím vyjadrenia žalovaného, oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise predložených žalobcom a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Z oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte vyplýva, že žalobca dňa 29.10.2009 prijal žiadosť žalovaného, na základe ktorej žiadal o poskytnutie úveru k ČSOB Kreditnej karte, čím došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom k uzavretiu úverovej zmluvy s úverovým limitom 900 eur, ktorý mal žalovaný možnosť čerpať od 29.10.2009, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 18,50% ročne, s dohodnutou výškou debetnej úrokovej sadzby 30 % ročne. Oznámenie bolo podpísané žalobcom a žalovaným.

8. Listom zo dňa 22.02.2016 žalobca oznámil žalovanému, že bol už niekoľkokrát vyzvaný na zaplataenie dlžnej čiastky zo Zmluvy o úvere, avšak nakoľko ju nevyrovnal žalobca využil svoje oprávnenie a dňom 20.02.2016 vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú. Súčasne vyzval žalovaného, aby bezodkladne uhradil dlh vyčíslený na sumu 1.116,78 eur.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej tiež ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

12. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

14. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 258/2001 Z.z., keďže na úver poskytnutý na základe kreditnej karty sa nevzťahuje výnimka uvedená v § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom v časti o zaplatenie úrokov vyčíslených po splatnosti úveru (od 21.02.2016 do 30.09.2016) vo výške 118,38 eur, úrok vo výške 19,50% ročne zo sumy 884,80 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 118,38 eur od 01.10.2016 do zaplatenia nie je dôvodná. Ako bolo konštatované jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačaná. Dodávateľom v tomto prípade je žalobca, ktorý pri uzatváraní zmlúv vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú činnosť.

19. Súd je názoru, že žalobcovi za obdobie nasledujúce po zosplatnení úveru nárok na úroky nepatrí. Súd zdôrazňuje, že je potrebné jasne rozlíšiť zmluvný úrok, čo je vlastne odmena veriteľa za to, že poskytol finančné prostriedky dlžníkovi za určitých podmienok a vo výške, ktoré si dohodli v zmluve a úrok z omeškania, ktorý môže požadovať veriteľ od dlžníka popri plnení dlhu. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že pri možnosti platenia dlhu v splátkach veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby finančných prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil popri úrokoch z omeškania. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav, založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak by napriek tomu existovala zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky, patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku robí absolútne neplatnou, nakoľko v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie, medzi ktoré patria i úroky z omeškania. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že dohodnuté úroky popri úrokoch z omeškania v skutočnosti neprímerane navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za

obdobie po dohodnutej alebo predčasne vyvolanej dobe splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania.

20. Na podporu správnosti tohto názoru súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.09.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, v zmysle ktorého ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad, podľa ktorého po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Aj prípadná dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do zosplatnenia úveru aj po zosplatnení úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje zhoršenie jeho postavenia oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Keďže niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania (zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy), je takáto dohoda o úrokoch nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva i hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany, je preto neprijateľná.

21. Uvedený záver je v súlade i s aktuálnou rozhodovacou praxou, súd odkazuje na rozhodnutie napr. Krajský súd Bratislava, sp.zn. 10Co/73/2018 zo dňa 16. 08. 2018, Krajský súd Nitra sp.zn. 25Co/352/2017 zo dňa 05. 09. 2018, Krajský súd Nitra sp.z. 5Co/304/2017 zo dňa 24. 10. 2018, Krajský súd Prešov sp.zn. 21Co/112/2018 zo dňa 16. 10. 2018, Krajský súd Žilina sp.zn. 5Co/23/2018 zo dňa 26. 06. 2018, Krajský súd Trenčín sp.zn. 19Co/70/2018 zo dňa 25. 10. 2018.

22. Nakoľko žalobcovi patrí úrok iba do splatnosti úveru a žalobca v posudzovanej veci zosplatnil úver žalovaného dňa 20.02.2016, úrok už žalobcovi od 21.02.2016 vyčísleného vo výške 118,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 118,38 eur od 01.10.2016 do zaplatenia a úrok vo výške 19,50% ročne zo sumy 884,80 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, nepatrí a preto súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal jeho zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

23. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože obe sporové strany boli v konaní úspešné približne v rovnakej miere.

26. Po vyčíslení zmluvných úrokov, úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu uplatnil žalobou právo na zaplatenie sumy 9.316,81 eur(959,71 eur + 320,44 eur + 429,68 eur + 241,62 eur). Úspešný bol iba čiastočne a to v sume 7.566,09 eur (959,71 eur + 202,06 eur + 217,89 eur) čo predstavuje 60,69%. V časti o zaplatenie 118,37 eur + 429,68 eur + 23,73 eur bol úspešný žalovaný, čo predstavuje 39,09%- ný úspech v konaní. Súd preto rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,60%(60,69-39,09). O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu

sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.